

יום א', י' בכסלו תשס"ב (25 בנובמבר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

שבוע טוב ושמח!

היום, י' בכסלו, בשנת תשל"ח (1977-5738), הגיע **אנוואר סאדאת**, נשיא מצרים, לביקור בישראל. במהלך הקיץ והסתיו של 1977, לאחר כניסתו של מנחם בגין לראשות הממשלה ומינויו של משה דיין לשר החוץ, נרקמה תכנית שלום בין ישראל למצרים. זו החלה בפגישה חשאית בין נציגו של סאדאת, חסן אל-תוהמי, סרה"מ מצרים, לבין דיין ברבאט שבמרקו. בסיכום השיחות בין השניים לא הובטחה החזרת חצי-האי סיני תמורת שלום. בתחילת נובמבר הפתיע סאדאת את העולם בהודעתו כי הוא מוכן לבוא לירושלים ולנאום בכנסת. בגין נענה לאתגר והזמין רשמית. בישראל הובעו חששות שמצרים מתכננת פעולה צבאית גדולה, בחסות ה"תרגיל" המדיני. עם זאת, ירד סאדאת במוצאי שבת ממטוס מיוחד שהביאו לנתב"ג והחל ביקור היסטורי של ראש מדינה ערבית ראשון בישראל. [פספסנו את הביקור. באותם הימים היינו בביקורנו הראשון אצל ההורים מאז עלייתנו ארצה שנתיים לפני-כן...] [ספר המאה]

המשך המאמר על "מרד החשמונאים":

אלו שלוש הקושיות הראשיות – (חוסר) הסיכוי, (גודל) הסיכון ו(חוסר) הסמכות, והן הוסיפו להישאל גם לאחר שיהודה המכבי ניצח פעם ופעמיים. ניצחונותיו לא הוכיחו בעיניהם דבר: התמזל המזל, אך בוודאי הדברים לא יוכלו להימשך כך. מה השיב יהודה המכבי כנגד טענות אלו? מה הוא אומר לחייליו? בקרב נגד סירון, בראות חייליו את מחנה האויב, הם אומרים למפקדם: "הנה אנחנו יוצאים במתי מעט ונפשנו יבשה מבלי אוכל (מסורת היהודים היא לצום לפני יציאה למלחמה – כדי ללמדנו כי הנצחון שלנו הוא בידי שמיים, ולא ש'כוחי ועוצם ידי עשה לי את החיל הזה!)" ואיך נעמוד לפני החיל הנורא הזה? עונה להם יהודה: "היד ה' תקצר לתת רבים ביד מעטים ואם יש מעצר לו להושיע ברב או במעט? הן לה' התשועה ורב חיל לא ימלט... לכן אל תיראון ואל תערצון מפניהם כי השמד ישמידם ה' לעינינו." נגד גורגיאש ניגש יהודה לקרב ושלשת אלפים בחור עמו בלתי מצוידים כראוי, ובראותם את מחנה האויבים העצום, המצויד ומלומד המלחמה – הם מפחדים. אומר להם יהודה: "אל תיראו מפני המונם ואל תחפזו מפני רב כוחם. זכרו את אבותינו אשר הצילם ה' על ים סוף... קומו נא ונצחק אל ה' אלוקינו... וישמיד את כל החיל הזה לעינינו. למען יידעו העמים כולם כי ה' הוא האלוקים הפודה את עמו ישראל מכל צרותיו." תשובתו של יהודה פשוטה: אני מאמין בה'. מן ההיסטוריה שלנו נלמד, שמעטים עמדו מול רבים ונצחום. זו לא הפעם הראשונה שעם ישראל נמצא בצרה. היו דברים מעולם. תמיד הגויים היו מרובים וה' הושיע אותנו.

{ההמשך יבוא}

[ושמא נחשוב של"חפץ חיים" אין עצות לאור מצבו של עם ישראל בעיני אומות העולם, יש המשך לעניין שהועלה על הדף של יום ה' האחרון: ועוד הוסיף גאון הדור הישישי, "הנה מבקשים ממני לטכס עצות כיצד להנצל מכל זה. וכי יכול אני לעוץ עצה טובה יותר מזו של רבי אליעזר הגדול שאמר: 'מה יעשה אדם וינצל מחבלי משיח – יעסוק בתורה וגמילות חסדים.' הלא

"...ועת צרה היא ליעקב וממנה יוושע." [ירמיה ל' 7]

יום נעים ושמח, בציפיה לישועה!

הדף מוקדש לרפואתו השלמה של בננו יצחק יוסף הכהן בן ביילע זלאטע בתוך שאר חולי ישראל

יום א', י' בכסלו תשס"ב (25 בנובמבר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

אף אם יתאספו כל חכמינו הראשונים והאחרונים לא נמצא עצה טובה יותר מזה – כי הרי
זו היא העצה היחידה שעוד נותרה לנו!"
[ילקוט 'לקח טוב']

"...ועת צרה היא ליעקב וממנה יושע." [ירמיה ל' 7]

יום נעים ושמח, בציפיה לישועה!

הדף מוקדש לרפואתו השלמה של בננו יצחק יוסף הכהן בן ביילע זלאטע בתוך שאר חולי ישראל